

Basdev Mittal (deceased) represented by his legal heirs v. Cantonment Board, Jalandhar Cantt. (A. L. Bahri, J.)

ਮੁਲਾਕਾਤ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਵੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਏ ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.

ਬਾਸਦੇਵ ਮਿੱਤਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ

ਵਾਰਸ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਛਾਉਣੀ ਬੋਰਡ, ਜਲੰਧਰ ਛਾਉਣੀ।- ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1978 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1542

19 ਫਰਵਰੀ, 1990

ਛਾਉਣੀ ਐਕਟ, 1924- ਐੱਸ. 185, 273 ਅਤੇ 274— ਡੈਮੋ ਲਿਸ਼ ਬਿਲਡਿੰਗ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ ਦਾਇਰ—ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ—ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸੀਮਾ—ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ—ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ. 185 ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ. 274 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ, ਉੱਥੇ ਐੱਸ. 273 ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ. 185 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੇ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੪)

ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਗੌਂਦ, ਵਧੀਕ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1978 ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਖੁਰਾਣਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 1 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ (ਪੱਖਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ) ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। 1975, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

4, ਮੁਹੱਲਾ ਨੰਬਰ 2, ਸਦਰ ਬਜ਼ਾਰ, ਜਲੰਧਰ ਛਾਉਣੀ ਦੇ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੰਜੇ ਮਜੀਠੀਆ ।

ਡੀ.ਐਸ. ਬਾਲੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਰਾਕੇਸ਼ ਵਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ), ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਏ ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਅਪੀਲ ਮੁਦਈ ਬਸਦੇਵ ਮਿੱਤਲ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਅਪੀਲ

ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 4, ਮੁਹੱਲਾ ਨੰਬਰ 2, ਜਲੰਧਰ ਫ਼ਾਉਣੀ ਦੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹਿੱਸਾ ਢਾਹੁਣ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਕੰਟੈਨਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਤੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਢੇ ਝਗੜੇ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1971 ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਯੋਜਨਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ। ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਉਸਨੇ 15 ਮਾਰਚ, 1972 ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ। ਪੱਤਰ ਡਾਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ 15 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੇ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਚੁੱਪੀ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਆਗਿਆ ਮੰਨਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਉਸਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ 24 ਜੁਲਾਈ, 1972 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾਵਾਂ 185 ਅਤੇ 187 ਤਹਿਤ ਹੋਰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮਿਲਟਰੀ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਟੈਨਮੈਂਟਸ, ਪੱਛਮੀ ਕਮਾਂਡ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਨੇ 23 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ 13 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।, 1974.

(2) ਕੰਟੈਨਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਰਾਇਆ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

1. ਕੀ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
2. ਕੀ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਮਨਮਾਨੇ, ਗੱਦੀ, ਬੇਤੁਕੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹਨ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ.
3. ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ.
4. ਕੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ.
5. ਕੀ ਮੁਦਈ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
6. ਰਾਹਤ.

(3) ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ। ਅੰਕ ਨੰਬਰ 2 ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਕ ਨੰਬਰ 3

Basdev Mittal (deceased) represented by his legal heirs v. Cantonment Board, Jalandhar Cantt. (A. L. Bahri, J.)

ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਕ ਨੰਬਰ 4 ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਇਸ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦਾ ਹੱਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(4) ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਲਈ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। 4 ਦਸੰਬਰ, 1972 ਨੂੰ P.7 ਅਤੇ P.8 ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਕਤ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਇਹ 23 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਨੂੰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮਿਲਟਰੀ ਲੈਂਡਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਟੇਨਮੈਂਟਸ, ਵੈਸਟਰਨ ਕਮਾਂਡ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਨੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 274 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ V ਦੇ ਤੀਜੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਕਤ Q^{Uchedule} ਦੇ 4 ਵੇਂ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ V ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 185 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ (ਆਫੀਸਰ ਕਮਾਂਡਿੰਗ-ਇਨ-ਚੀਫ਼, ਕਮਾਂਡੈਂਟ, ਜਾਂ ਕੋਰਡਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ) ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 273(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 273(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅੱਠ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 185 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 274 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ, ਉੱਥੇ ਧਾਰਾ 273 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਗਿਆ। ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 185 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 185, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P.8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

Basdev Mittal (deceased) represented by his legal heirs v. Cantonment Board, Jalandhar Cantt. (A.. L. Bahri, J.)

4 ਦਸੰਬਰ, 1972 ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ 23 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਕਟੋਨਮੈਂਟ ਬੋਰਡ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਛਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਜਰਾਨਾ ਸਿੰਘ ਪੱਤਰ ਬਾਬੂ ਸਿੰਘ (1) ਰਾਹੀਂ , ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਕਟੋਨਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ . ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਗੋਇਲ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਬੋਰਡ, ਕਾਨਪੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਐਸ.ਐਸ. ਰਾਠੌਰ ਬਨਾਮ ਮਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਗੋਇਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵਿਸ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਵਿੱਚ , ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਸਲ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਆਰਡਰ ਪਰ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਸਟੈਚੂ ਟਰੀ ਰੀਮੈਂਡੀ।

(6) ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਾਧੂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੋਰਡ. ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1971 ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏਗਾ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ 15 ਮਾਰਚ, 1972 ਨੂੰ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਚਿੱਠੀ (ਡਾਕ ਸਰਟੀਫੀਕੇਟ ਅਧੀਨ) ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਲਈ 24 ਜੁਲਾਈ, 1972 ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 181 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1961 ਪੰਜਾਬ 460
- (2) ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 1036.
- (3) ਏਆਈਆਰ 1990 ਐਸਸੀ 10.

ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿਓ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 181 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (6) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਜਿੱਥੇ ਬੋਰਡ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਣਗੱਲਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੈਧ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਜਿਸਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ

ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੰਚਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਅਜਿਹੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਉਸਾਰਣ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ।

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਸੰਚਾਰ ਭੇਜ ਕੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਧਿਆਨ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਵੱਲ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਪੁਨਰ - ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਸਲ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

(8) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ (ਡਾਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਤਹਿਤ) ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਪੱਤਰ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ.4, ਪੋਸਟਿੰਗ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.3 ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, P.5 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ

ਇਸ ਲਈ, —18 ਅਗਸਤ, 1972 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.6 ਦੀ ਕਾਪੀ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 181 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ 17 ਮਾਰਚ, 1972 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 179 ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ 15 ਮਾਰਚ, 1972 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਭੇਜੀ। 20 ਦਸੰਬਰ, 1972 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬੋਰਡ ਨੂੰ P.4, ਅਨੁਸੂਚੀ P.9 ਦੀ ਕਾਪੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ। ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.10 ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯੋਜਨਾ 13/15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1971 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 15 ਮਾਰਚ, 1972 ਨੂੰ ਪੋਸਟਿੰਗ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ 27 ਜਨਵਰੀ, 1975 ਨੂੰ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਫਿਰ 12 ਮਈ 1975 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੂਲ ਯੋਜਨਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੂਜੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਦਫਤਰ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 15 ਮਾਰਚ, 1972 ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.4 ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਨੂੰ ਡਾਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114 ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੇ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸਮਝੀ ਗਈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 181(6) ਅਧੀਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 181 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (6) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪੱਤਰ ਰਜਿਸਟਰ ਐਡ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਮਝੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 181(6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬੋਰਡ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਣ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।

ਆਮ ਪੋਸਟ ਦੁਆਰਾ ਚਿੱਠੀਆਂ ਭੇਜਣਾ, ਅਜਿਹੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੋਸਟ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪੱਤਰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਡਾਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ। ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਪੋਸਟਿੰਗ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਚਿੱਠੀ ਪੋਸਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪੱਤਰ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। PW2 ਵਾਸ ਦੇਵ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 15 ਮਾਰਚ, 1971 ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਭੇਜੀ ਸੀ, ਕੋਈ ਜਵਾਬ

Basdev Mittal (deceased) represented by his legal heirs v. Cantonment Board, Jalandhar Cantt. (A. L. Bahri, J.)

ਨਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਪੋਸਟਿੰਗ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1972 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਜ਼ਿਰ੍ਹਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਪੱਤਰ ਭੇਜਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਡਾਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੱਤਰ ਭੇਜਣਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਓਵਰਸੀਅਰ ਡੀਡਬਲਿਊਐਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਰਸੀਦ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ। ਉਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਮੂਲ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਰਸੀਦ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੋਸਟਿੰਗ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਪੱਤਰ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦਾ ਰਸੀਦ ਰਜਿਸਟਰ DW1 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਬ-ਮਿਟਿੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਵੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114 ਅਧੀਨ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟਿੰਗ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਪੱਤਰ ਮੰਜ਼ੂਰ ਭਾਵ ਬੋਰਡ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਗੋਇਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲ.ਆਰ.) ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਟੋਨਮੈਂਟ ਬੋਰਡ, ਆਗਰਾ, (4) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੇ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ 'ਤੇ ਐਮਈਓ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀ. ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੰਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 181(6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬੋਰਡ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਐੱਸ. ਫਾਉਣੀ ਬੋਰਡ ਡੀ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)। ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹ।]

(4) ਏਆਈਆਰ 1987 ਇਲਾਹਾਬਾਦ -ਐਲ

(5) ਏਆਈਆਰ 1973 ਦਿੱਲੀ 84

ਬੋਰਡ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਰਜਿਸਟਰ ਐਡ ਪੋਸਟ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਪੋਸਟ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਾਰੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣਗੇ।

(9) ਫਿਰ ਬੋਰੋਨਿਸ;ਹਾਨੋਬਰ (ਕੈਸਪੈਕਟਰੋਫ ਐਨਥੀਟਮਟਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.12 ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਮਕਾਨ ਲਈ ਸਾਲ 1969-70 ਲਈ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਵਾਟਰ ਟੈਕਸ ਲਈ 42 ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਰਸੀਦ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਐਲ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਿੱਲ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1971 ਤੋਂ ਜੂਨ, 1971 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਾਣੀ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ 15 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਿੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਰਸੀਦ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.16 ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਵਾਧੂ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਗਲਤੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਕਿਸਮ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, MEO ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਅੱਗੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ

ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਖਤਰਨਾਕ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਲ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਥਿਤ ਉਸਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ, ਹੁਣ ਉਸੇ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(10) *the JC reasons* recorded above ਲਈ, ਇਹ ਅਪੀਲ 1 ਹੈ *allowed* by ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ